

Abstrakt

Předkládaná rigorózní práce s názvem „Osvojení jako forma náhradní rodiny“ se zabývá nejideálnější formou náhradní rodinné péče, osvojením. Úvodní kapitola zachycuje historii tohoto institutu, jeho postupný vývoj a změny v chápání jeho smyslu a významu. Následující kapitoly jsou věnovány platné právní úpravě tohoto institutu. Poslední kapitola se pak zabývá právní úpravou de lege ferenda, která je v současné době nanejvýš aktuální. V této poslední části své práce se zároveň snažím o kritické zhodnocení současné právní úpravy a její srovnání s právní úpravou budoucí. S připravovaným občanským zákoníkem také souvisí předposlední kapitola práce, která přináší srovnání platné právní úpravy institutu osvojení v ČR s právní úpravou tohoto institutu ve Spolkové republice Německo. Jedním z důvodů, proč jsem tuto kapitolu do své práce zařadila, byl fakt, že právě právní úprava Spolkové republiky Německo, byla jedním ze vzorů pro náš připravovaný soukromoprávní kodex. Skutečným posláním a cílem této práce je však především snaha, za pomoci judikatury a skutečných příběhů, odhalit a uvést do povědomí širší veřejnosti nezákonné praktiky, ke kterým při osvojování dětí dochází, a kterými nejvíce trpí právě osvojované děti. Tyto praktiky jsou v naší společnosti stále častější, nemalý podíl na tomto faktu má nepochybně i nárůst neplodných manželských párů, který můžeme již delší dobu pozorovat. Rodiče často zaslepeni svou touhou po potomkovi, hledají nejrychlejší způsob, jak dítě do své péče získat a neváhají pro splnění svého snu porušit zákon, důsledky svého jednání však již nedomýšlí.....